

100 ÅR

2022

Den stora segern i Gothia cup 1991

”Gothia är världens största ungdomsturnering och samlar lag från hela världen – vilket gör konkurrensen stenhård i många av åldersklasserna. Vissa år har det gått riktigt bra för lagen. Andra år har det gått lite sämre.”

Kinna IF och pojkallsvenskan

”Kinna har haft flera framgångsrika pojklag under åren. De som har nått de största framgångarna är dock det lag som vann Gothia Cup 1991. Under senare år har flera lag återupptagit traditionen att kunna mäta sig med de bästa pojklagen i Sverige.”

Den storslagna segern i Gothia cup 1991

I Kinna IF är det tradition att alla ungdomslag ska få vara med och spela Gothia Cup åtminstone en gång. Gothia är världens största ungdomsturnering och samlar lag från hela världen – vilket gör konkurrensen stenhård i många av åldersklasserna. Vissa år har det gått riktigt bra för lagen. Andra år har det gått lite sämre.

1991 blev det ett riktigt succéår för vårt 16-årslag. Finalseger mot Örgryte IS med ett nervpirrande avgörande på straffar efter 1-1 under ordinarie speltid. Där och då hade tränarna Ulf Bank och Inge "Spader" Johansson ett lag med flera spelare som senare i sin karriär skulle sätta avtryck i fotbollssverige. De hade dessutom en fantastisk lagkänsla där alla gav allt i alla lägen.

Säsongen 1991 hade börjat bra för Kinnakillarna. Man spelade i en av pojkallsvenskans serier och där hade det gått bra även när man mötte storlag som IFK Göteborg med flera.

Det var alltså med vissa förväntningar laget mitt i sommaren gav sig i väg till Göteborg för att mäta sina krafter med svenska och utländska lag. Det fanns dock delade meningar om laget var tillräckligt bra eftersom några av spelarna i truppen var skadade.

Det som först stod på programmet var gruppspel, där de tyvärr inte fick drömstarten. En snöplig förlust med 1-2 mot Göteborgsbaserade Särö. Men nederlaget sporrade killarna och i de resterande matcherna vann de med 2-0 mot finska Porin Pallo To-verit och 4-3 mot Harmånger – vilket räckte till en härlig gruppseger.

Därefter kom det avslutande cupspellet som slutade med vinsterna 4-3 mot norska Randesund, 1-0 mot Kalix och 3-0 mot tyska Beim Powe. Vid det här laget var självförtroendet på topp, något som byggdes på desto mer efter kvartsfinalen. En säker seger med 2-0 mot TSV Bredstedter gjorde att Kinnagrabbarna nu var framme i semifinal.

Men vänta nu, där skulle det väl ändå bli stopp? Motståndarna San Gabriel, som var spanska Espanyols pojklag hade just vunnit Dana Cup i Danmark, var på förhand ett för svårt motstånd även för de självsäkra Kin-

nagrabbarna. Men så sant som det är sagt – bollen är rund. Efter en otrolig match åkte Kinnakillarna tillbaka till sovsalen med en skön 3-0 seger. Nu var finalplatsen klar.

Den prestigefyllda finalmatchen spelades inför 20 000 åskådare på Nya Ullevi och på motståndarsidan stod Örgryte IS. Ett ÖIS som i sin lag hade brasilientränade "Samba-Erik" Johansson och Carl Corneliusson som senare blev back i A-landslaget.

ÖIS kom snabbt in i matchen och hade ett massivt spelövertag under hela första halvleken. Men än var det inte kört för Kinna, som efter ett

tag kom igen och spelade upp sig. Lagom till andra halvlek var de varma i kläderna och lyckades kvittera mot ett frustrerat ÖIS.

Efter 90 minuter var ställningen fortfarande lika och matchen skulle alltså avgöras på straffar. Båda lagen satte sina första två och när ÖIS lade upp bollen för den tredje straffen kunde man nästan ta på spänningen i luften. ÖIS staff var bra med Kinnas målvakt Per Larsson lyckades ändå nypa den framför mållinjen. Kinna fortsatte att göra mål på sina straffar och med 6-4 och bara en ÖIS-straff kvar stod Kinna IFs P16-lag som segrare framför

20 000 åskådare på Gothia cup.

Det är utan tvekan en av Kinna IF:s största framgångar någonsin.

Killarna som spelade var: Per Larsson, Henrik Heed, Stefan Anttila, Pelle Lundin, Mikael Spång, Tommy Ivanovski, Claes Johansson, Ola Johansson, Per Kiltorp, Martin Callin, Jonas Karlsson, Jonas Dahlin, Simon Bank, Mattias Andersson, Mattias Aldén och Robert Gink.

Text: Åke Fäldt, Foto: Kinna IF

Annons liggande fjärdedel sida
210 mm x 74.5 mm

Annons liggande åttondel
105 mm x 74.5 mm

Annons liggande halvsida
210 mm x 148.5 mm

Annons helsida
210 mm x 297 mm

Landslagsmötet på Viskavallen 1958

Det är 21 september 1958 och bara några veckor har gått sedan Sveriges VM-final mot Brasilien. Hemma på Viskavallen ska Kinna möta Örgryte IS.

Text: Åke Fäldt.

På den tiden spelade Kinnas A-lag i division två Västra Götaland – och det med framgång. Där och då fanns det fyra parallella serier på den nivån och det var nivån under Allsvenskan som innehöll 12 lag.

ÖIS laguppställning innehöll "halva landslaget". Ute på planen stod spelare som Vilgot Schwarts, Lenart Wing och Rune Börjesson, som alla snart skulle ha ordinarie landslagsplatser. Gunnar Gren och Agne Simonsson kom nästan direkt från VM-finalen till Viskavallen. Simonsson fick dessutom året efter Svenska Dagbladets bragdmedalj, vilket är väldigt sällsynt för lagspelare.

En intressant observation är att det inte var mindre än fyra av Sveriges spelare i VM-finalen som spelade i division två. Tre av dessa; Gren, Simonsson och Norrbys Reino Börjesson kom från Kinnas serie.

Hur gick det då för Kinna i matchen mot ÖIS och i serien, kanske ni undrar?

Jo, det blev en förlust med 0-4 och en hedrande sjätteplats i serien. Leif "Loket" Olsson gjorde 17 mål och kom sexa i skytteligan.

Bland de andra lagen i serien återfanns lag som Elfsborg, Jönköping, Norrby, Halmia och andra av den tidens topplag. Säsongen var lite speciell eftersom man från och med

våren 1959 gick över till den nuvarande spelordningen vår/höst. Före säsongen 1957/58 hade man spelat höst/vår och när man skulle ändra innebar detta att var tvungen att spela höst/vår/höst.

Det innebar att lagen just den här spelcykeln mötte varandra tre gånger och eftersom det var 12 lag spelade varje lag 33 matcher.

**Annons liggande fjärdedel sida
210 mm x 74.5 mm**

Kinna IF och pojkallsvenskan

Kinna har haft flera framgångsrika pojklag under åren. De som har nått de största framgångarna är dock det lag som vann Gothia Cup 1991. Under senare år har flera lag återupptagit traditionen att kunna mäta sig med de bästa pojklagen i Sverige.

Det som förr kallades pojkallsvenskan heter i dag "Nationell Serie" och sådana spelas i olika åldrar. För 16-årslag finns det under 2022 åtta parallella serier. Lag som har representationslag som spelar i Allsvenskan eller Superettan är direktkvalificerade, medan andra har spelat sig till platser genom olika kvalspel. Kinnas pojklag är alltså ett av lagen som måste spela sig till en plats i detta finrum.

Efter många års paus var det laget där flertalet av spelarna föddes 2003 som visade framfötterna och fick vara med under säsongen 2019. I grundspelet blev det en andraplats före lag som GAIS, Helsingborg och ÖIS med flera. Det var till och med så att Kinnakil-larna var de enda som knep poäng av seriesegrarna Halmstad BK efter en vinst och en oavgjord match i de två

mötena lagen emellan. I slutspelet mötte man dock topplag som Malmö FF och där var det såklart svårare att hävda sig.

Under 2021 hade Kinna ytterligare ett lag i samma fina sammanhang. Den här gången bestod truppen i huvudsak av spelare födda 2005, men laget förstärktes ofta av ett år yngre spelare. Efter segrar mot Helsingborg, Falkenberg och Lund var laget nära att kvalificera sig för A-slutspel, men fick se den platsen försvinna i sista grundspelsmatchen. I ett B-slutspel som slutade strax före jul landade de till slut i mitten av tabellen och gjorde sammantaget en storstilad insats.

När man bedömer lagens prestationer, måste man tänka på att våra duktiga pojklag tappar ett gäng spelare till större klubbar och akademier när höstterminen börjar och alltså bara spelar halva serierna med det bästa laget.

Under 2022 kommer Kinna att ha ett lag med spelare födda 2006 som spelar i Nationell serie för U16. Laget krossade allt motstånd i kvalet och

kommer säkerligen att kunna slåss om förstaplatsen i grundspelet även om man tappar några spelare till elitklubbar efter sommarlovet.

Glädjande nog har även killarna födda 04 och 05 lyckats kvala sig in till en U19-serie av högsta klass inför 2022, där man kommer spela mot 1-2 år äldre motståndare. Samma var det i höstens kval där de mötte äldre spelare.

Alla dessa framgångar är naturligtvis en sporre för alla som är aktiva i föreningen och drar med sig ännu mer framgång. Det är också ett kvitto på att Kinna IF har en genuint bra verksamhet på ungdomssidan. Vi lyckas förena bredd med spets.

Nu är vår ambition att spela i serier med hög klass vartenda år framöver. Närmast är det P07:s tur att försöka. Vi jobbar också för att flicklagen ska nå samma framgångar och om vi får några år på oss ska vi nå tid där också.

Text: Åke Fäldt, Foto: Kinna IF

Johan Larsson, van vid rubriker

Elfsborgs lagkapten Johan Larsson, 31, föddes in i rubrikernas värld. Pappa Magnus PJ skrev sport i Borås Tidning. Mamma Katarina spelade elitfotboll i Öxabäcks IF. Lillasyster Ellen blev senare allsvensk i Dalsjöfors IF.

Så vad fanns det för alternativ hemma på Klockaregatan i Kinna? Familjens förstfödde hade bollen och talangen i blodet. Intresset och inställningen fanns där tidigt.

Minns ännu när Johan hängde med pappa till jobbet på BT:s redaktion på Allégatan. Den lille tonåringen var vetgirig och road av det som skulle hamna i tidningens spalter. Att han något decennium senare själv skulle skapa feta rubriker som fotbollsspelare fanns nog inte på kartan. Däremot kanske hans tidiga upplevelser i medial miljö bidragit till många genomtänkta uttalanden.

Det är ingen tillfällighet att Johan Larsson utsetts till lagkapten i både danska Brøndby och efter återkomsten också i Elfsborg. Intervjuer med honom skiljer sig alltid från det dravel som många modernt "medietränade" spelare hasplar ur sig.

Larsson junior har alltid något tänkvärt att leverera. Lyssna noga efter nästa Elfsborgs-match i Discovery. Specialkanalen brukar välja intervjuobjekt med eftertanke.

Hemma i Kinna IF:s olika pojklag var Johan den givne forwarden. Han skapade målchanser och gjorde egna mål i massor. Inte undra på att Elfsborg blev intresserat. Hjälptränaren Peter Wettergren fick klart för sig att det fanns en 15-årig pärla i rödblå dräkt. Efter några år i Elfsborgs junior- och U21-lag flyttades Johan Larsson upp i A-truppen som 20-åring 2010. Där blev han snart ordinarie och sedan

har det egentligen aldrig varit tal om att nöta reservbänken.

En krönikörs uppgift är att framföra åsikter. Ofta tycker man fel, ibland träffar man rätt. Beträffande Johan Larssons utveckling till modern back känner jag lite belåtenhet.

” Om förnyringen av det bakre ledet ska göras rejält vill jag se Johan Larsson som högerback. Med sin snabbhet och löpstyrka kan han växa ut till ett effektivt kantlok. ”

2011 spelade han samtliga 30 allsvenska matcher som yttermittfältare/forward, nästan alla från start. Efter den säsongen gjorde jag ett opretentiöst försök att forma framtidens Elfsborg i BT 21 december: "Om förnyringen av det bakre ledet ska göras rejält vill jag se Johan Larsson som högerback. Med sin snabbhet och löpstyrka kan han växa ut till ett effektivt kantlok. Den som tvivlar ska minnas Roland Nilsson. Han dömdes ut som yttermittfältare i Blåvitt innan han flyttades ner ett steg – och gjorde 116 A-landskamper."

Nye tränaren Jörgen Lennartsson var snart inne på liknande tankar. Johan Larsson fick ta ett steg bakåt. Resultatet ledde till omedelbar succé. Med sin snabbhet och löpstyrka gjorde han högerflanken till sitt privata område. Elfsborg drog nytta av hans kunnande på ena kanten och lika rapps Niklas

Hult på den andra. Det framgångsreceptet resulterade i SM-guld.

Ett särskilt kännemärke genom karriären har varit Larssons förmåga att undvika skador och gula kort. Under 2021 lyckades han passera 200-strecket i allsvenskan. Tråkigt nog råkade han under hösten ut för en sällsynt åkomma som fick trist inverkan på Elfsborgs medalj-jakt. Vid ställningen 1-1 i näst sista omgången mot AIK drog han axeln ur led. Det utnyttjade motståndarna till att göra tre raka mål och vinna med 4-2.

Framförallt avslöjade det Johans betydelse för dagens pånyttfödda Elfsborg. Han har både kunnandet och viljan att jaga vidare mot en nytt SM-titel.

Dessvärre fick Johan Larsson aldrig någon ärlig chans i blågult. Han kom i kläm mellan förbundskapten och interna strul i landslaget. Exemplet IFK-Rolle visar att det kan vara svårare att komma in i nationalelvan än ur.

Som klubbtagsspelare har Johan alltid varit en förebild. Det gällde också i den danska Brøndby IF. I Köpenhamns-klubben hade han både kaptenbindeln och en fast plats som högerback i sex säsonger. Den enda missräkningen i hans 15 år långa karriär noterades i franska Guingamp. Laget från småstaden var jämnstor med Kinna och saknade resurser för elitfotboll.

Det var fel plats för en svensk import med ambitioner. Det är i Elfsborgs och på sikt kanske Kinna IF:s dräkt vi vill se honom.

Text: Jan Hansson, Foto: Bildbyrå, Jörgen Jarnberger

Annons liggande fjärdedel sida
210 mm x 74.5 mm

Kinna IF och pojkallsvenskan

Kinna har haft flera framgångsrika pojklag under åren. De som har nått de största framgångarna är dock det lag som vann Gothia Cup 1991. Under senare år har flera lag återupptagit traditionen att kunna mäta sig med de bästa pojklagen i Sverige.

Det som förr kallades pojkallsvenskan heter i dag "Nationell Serie" och sådana spelas i olika åldrar. För 16-årslag finns det under 2022 åtta parallella serier. Lag som har representationslag som spelar i Allsvenskan eller Superettan är direktkvalificerade, medan andra har spelat sig till platser genom olika kvalspel. Kinnas pojklag är alltså ett av lagen som måste spela sig till en plats i detta finrum.

Efter många års paus var det laget där flertalet av spelarna föddes 2003 som visade framfötterna och fick vara med under säsongen 2019. I grundspelet blev det en andraplats före lag som GAIS, Helsingborg och ÖIS med flera. Det var till och med så att Kinnakillarna var de enda som knep poäng av seriesegrarna Halmstad BK efter en

vinst och en oavgjord match i de två mötena lagen emellan. I slutspelet mötte man dock topplag som Malmö FF och där var det såklart svårare att hävda sig.

Under 2021 hade Kinna ytterligare ett lag i samma fina sammanhang. Den här gången bestod truppen i huvudsak av spelare födda 2005, men laget förstärktes ofta av ett år yngre spelare. Efter segrar mot Helsingborg, Falkenberg och Lund var laget nära att kvalificera sig för A-slutspel, men fick se den platsen försvinna i sista grundspelsmatchen. I ett B-slutspel som slutade strax före jul landade de till slut i mitten av tabellen och gjorde sammantaget en storstilad insats.

När man bedömer lagens prestationer, måste man tänka på att våra duktiga pojklag tappar ett gäng spelare till större klubbar och akademier när höstterminen börjar och alltså bara spelar halva serierna med det bästa laget. Under 2022 kommer Kinna att ha ett lag med spelare födda 2006 som spelar i Nationell serie för U16. Laget krossade allt motstånd i kvalet

och kommer säkerligen att kunna slåss om förstaplatsen i grundspelet även om man tappar några spelare till elitklubbar efter sommarlovet.

Glädjande nog har även killarna födda 04 och 05 lyckats kvala sig in till en U19-serie av högsta klass inför 2022, där man kommer spela mot 1-2 år äldre motståndare. Samma var det i höstens kval där de mötte äldre spelare.

Alla dessa framgångar är naturligtvis en sporre för alla som är aktiva i föreningen och drar med sig ännu mer framgång. Det är också ett kvitto på att Kinna IF har en genuint bra verksamhet på ungdomssidan. Vi lyckas förena bredd med spets.

Nu är vår ambition att spela i serier med hög klass vartenda år framöver. Härnäst är det PO7:s tur att försöka. Vi jobbar också för att flicklagen ska nå samma framgångar och om vi får några år på oss ska vi nå tid där också.

Text: Åke Fäldt, Foto: Kinna IF

Landslagsmötet på Viskavallen 1958

Det är 21 september 1958 och bara några veckor har gått sedan Sveriges VM-final mot Brasilien. Hemma på Viskavallen ska Kinna möta Örgryte IS.

Text: Åke Fäldt.

På den tiden spelade Kinnas A-lag i division två Västra Götaland – och det med framgång. Där och då fanns det fyra parallella serier på den nivån och det var nivån under Allsvenskan som innehöll 12 lag.

ÖIS laguppställning innehöll "halva landslaget". Ute på planen stod spelare som Vilgot Schwartzs, Lenart Wing och Rune Börjesson, som alla snart skulle ha ordinarie landslagsplatser. Gunnar Gren och Agne

Simonsson kom nästan direkt från VM-finalen till Viskavallen. Simonsson fick dessutom året efter Svenska Dagbladets bragdmedalj, vilket är väldigt sällsynt för lagspelare.

En intressant observation är att det inte var mindre än fyra av Sveriges spelare i VM-finalen som spelade i division två. Tre av dessa; Gren, Simonsson och Norrbys Reino Börjesson kom från Kinnas serie. Hur gick det då för Kinna i matchen mot ÖIS och i serien, kanske ni undrar?

Jo, det blev en förlust med 0-4 och en hedrande sjätteplats i serien. Leif "Loket" Olsson gjorde 17 mål och kom sexa i skytteligan.

Bland de andra lagen i serien återfanns lag som Elfsborg, Jönköping, Norrby, Halmia och andra av den tidens topplag. Säsongen var lite speciell eftersom man från och med våren 1959 gick över till den nuvarande spelordningen vår/höst. Före säsongen 1957/58 hade man spelat höst/vår och när man skulle ändra innebar detta att var tvungen att spela höst/vår/höst.

Det innebar att lagen just den här spelcykeln mötte varandra tre gånger och eftersom det var 12 lag spelade varje lag 33 matcher.

Världsrekord på Klockaregatan av Kinna-Berg

Under många år hade Kinna IF en mycket aktiv friidrottssektion. Den främste av alla föreningens friidrottare är utan tvekan kraftkarlen Gunnar "Kinna-Berg" Berg.

En annan kändis som hade "Kinna" i sitt smeknamn var John "Kinna-Ericsson" som var riksdagsledamot 1937-70 och hade ett flertal ministerposter i socialdemokratiska regeringar. Men tillbaka till idrotten!

Kinna-Berg var Sveriges bästa kullstötare och diskuskastare. Det blev hela 8 SM-guld i kula och 7 i diskus. EM-brons 1938 i diskus. Han deltog i Berlinolympiaden 1936 och blev 9:a i kula och 7:a i diskus. Han var även en framstående boxare och landslagsaktuell i tungviktsklassen.

På grund av kriget blev det inga fler olympiader eftersom Kinna-Berg var lite väl till åren när spelen återupptogs 1948.

Fram till Viskavallens invigning 1934 låg Kinnas idrottsplats på tomten mellan Klockaregatan och Kyrkogatan. Ena långsidan vette mot nuvarande Strömskolan (som då var realskolan) och ena kortsidan vette mot Landisbanan. Där spelades fotbollsmatcherna och utövades friidrott.

Världsrekordet i diskus var vid den tiden 51,73 meter men under ett träningspass vräkte Kinna-Berg iväg diskusen 52 meter. Kastet uppmättes noggrant med måttband och resultatet orsakade en del uppmärksamhet i sportpressen. Men hur exakt kastet än mättes kunde det inte noteras som rekord eftersom det var på träning. Efter tiden i Kinna representerade Kinna-Berg Elfsborg och därefter Göteborgspolisens.

Han lämnade polisyrket 1969 och avled i Sätilla 1986, 77 år gammal.

Annons liggande halvsida
210 mm x 148.5 mm

Annons stående
fjärdedels sida
210 mm x 74.5 mm

Cliff Richards & the Shadows på Viskavallen

Det är 21 september 1958 och bara några veckor har gått sedan Sveriges VM-final mot Brasilien. Hemma på Viskavallen ska Kinna möta Örgryte IS.

Text: Åke Fäldt.

Det är en försommarekväll 1962 och det regnar. Kinna IF har slagit på stort och engagerat Cliff Richard & the Shadows för att spela på en utomhus konsert på Viskavallen.

Publiken befann sig i grässlätten mot planen. Läktaren fanns inte då. Bland de som tillbringade kvällen med att bli genomblöta fanns undertecknad som tillsammans med Ingvar Elvemo hade tagit sig från Muraregatan i Kinna till spelningen.

På planen hade man ställt upp ett långtradersläp som tjänstgjorde som scen. På den tiden var nog så primitiva förhållanden inte ovanliga.

En av den tidens mest populära artister, imitatören Bosse Parnevik var konferencier och imiterade en rad kändisar. Statsminister Tage Erlander var tacksam att imitera och flera andra av partiledarna var personligheter som stack ut. Uttrycket "politiskt korrekt" var ännu inte uppfunnet, så det fanns ett färgstarkt persongalleri som en imitator kunde hämta sina offer ifrån.

1962 var ett par år innan Beatles blev riktigt stora och Elvis Presley ägnat sig åt att spela in en rad långfilmer och var kanske inte helt på topp musikaliskt.

Man kan fråga sig om inte Cliff och Shadows var bland de mest populära i Sverige och i resten av Europa. Cliff hade tillsammans med bandet haft megahits som "Move it" och "Living Doll" och Shadows spottade ut sig instrumentallåtar på löpande band. Apache, Kon-Tiki och FBI är några exempel. Instrumentallåtar som blev stora hits var inget ovanligt på den tiden.

Marknadsföringen inför spelningen var mycket ambitiös. Affischer hade tryckts och sattes upp när och fjärran. Men när den stora dagen inföll regnade det som sagt och det gjorde att publiktillströmningen inte riktigt blev vad man hade hoppats på.

Till slut hade det kommit så mycket nederbörd att Bosse Parnevik kunde ge startsignal med orden "Nu har det regnat så mycket att regnförsäkringen har löst ut och nu kan konserten börja".

Vilka låtar som spelades kommer jag inte ihåg, men Ingvar och jag gick hem nöjda och nöj oss lite i armen och frågade oss om det som vi hade fått vara med om verkligen hade hänt. Världsartister i ösregn på Viskavallen?!

Enligt tillförlitliga uppgifter gick evenemanget ihop nätt och jämnt tack vare regnförsäkringen.

Världsrekord på Klockaregatan av Kinna-Berg

Under många år hade Kinna IF en mycket aktiv friidrottssektion. Den främste av alla föreningens friidrottare är utan tvekan kraftkarlen Gunnar "Kinna-Berg" Berg.

En annan kändis som hade "Kinna" i sitt smeknamn var John "Kinna-Ericsson" som var riksdagsledamot 1937-70 och hade ett flertal ministerposter i socialdemokratiska regeringar. Men tillbaka till idrotten!

Kinna-Berg var Sveriges bästa kullstötare och diskuskastare. Det blev hela 8 SM-guld i kula och 7 i diskus. EM-brons 1938 i diskus. Han deltog i Berlinolympiaden 1936 och blev 9:a i kula och 7:a i diskus. Han var även en framstående boxare och landslagsaktuell i tungviktsklassen.

På grund av kriget blev det inga fler olympiader eftersom Kinna-Berg var lite väl till åren när spelen återupptogs 1948.

Fram till Viskavallens invigning 1934 låg Kinnas idrottsplats på tomten mellan Klockaregatan och Kyrkogatan. Ena långsidan vette mot nuvarande Strömskolan (som då var realskolan) och ena kortsidan vette mot Landisbanan. Där spelades fotbollsmatcherna och utövades friidrott.

Världsrekordet i diskus var vid den tiden 51,73 meter men under ett träningspass vräkte Kinna-Berg iväg diskusen 52 meter. Kastet uppmättes noggrant med måttband och resultatet orsakade en del uppmärksamhet i sportpressen. Men hur exakt kastet än mättes kunde det inte noteras som rekord eftersom det var på träning.

Efter tiden i Kinna representerade Kinna-Berg Elfsborg och därefter Göteborgspolisen.

Han lämnade polisyrket 1969 och avled i Sätilla 1986, 77 år gammal.

Annons stående fjärdedels sida 210 mm x 74.5 mm

Annons stående fjärdedels sida 210 mm x 74.5 mm